

Evangelí del dimarts de la setmana XVII de durant l'any: descobrir el jull al món i al nostre cor

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XVII de durant l'any. “El jull són els fills del Maligne. L'enemic que ha sembrat el jull és el diable”. En l'ànima de cadascú Déu sembla la gràcia i el diable el jull, que són els mals desitjos. Ens cal examinar la consciència: les qüestions més personals i la responsabilitat que tenim en la

marxa dels assumptes del món on vivim.

Evangelí (Mt 13, 36-43)

Llavors deixà la gent i se'n va anar a casa. Els deixebles se li acostaren i li digueren:

—Explica'ns la paràbola del jull sembrat en el camp.

Ell els digué:

—El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home. El camp és el món. La bona llavor són els fills del Regne. El jull són els fills del Maligne. L'enemic que ha sembrat el jull és el diable. La sega és la fi del món, i els segadors són els àngels. Així com arrenquen el jull i el cremen al foc, així passarà a la fi del món: el Fill de l'home enviarà els seus àngels a arrencar del seu Regne tots els qui fan caure en pecat i els qui obren el mal, i els llançaran a la fornalla ardent; allà hi

haurà els plors i el cruixit de dents.
Llavors els justos resplendiran com
el sol en el Regne del seu Pare.

Qui tingui orelles, que escolti.

Comentari

Per entendre bé l'evangelí d'avui, amb l'explicació del Senyor de la paràbola del jull, cal considerar els versets anteriors (*Mt* 13, 24-30), que vam llegir a la Missa del dissabte passat. Allà se'ns aclareix l'origen del jull: el va sembrar un enemic del propietari del camp.

Això també explica la sorpresa dels mossos que, un bon dia, van descobrir el camp de blat cobert amb aquesta planta nociva. Val a dir que, les primeres setmanes, les dues plantes —el blat i el jull— s'assemblen molt i és difícil distingir-

les. Per això el Senyor els aconsella que esperin fins a la sega, per no arrencar involuntàriament el bon blat.

El Senyor diu que el camp és el món i l'enemic és el diable. Sense caure en el pessimisme, podem afirmar que ho comprovem pràcticament cada dia a la major part dels països. Però aquesta explicació no exclou pas una altra una mica més personal, en què el camp és la nostra ànima. Déu hi sembra la seva gràcia i el diable el jull, que són els mals desitjos.

Què fer? En el terreny personal, és indispensable reaccionar com més aviat millor, sense esperar la fi dels temps. Això exigeix una de les pràctiques de pietat que hom ha viscut sempre a l'Església: l'examen de consciència. Què hem d'examinar? Alhora les qüestions més personals i la responsabilitat

que tenim en la marxa dels
assumpes del món on vivim.

Propòsit? Potser estar més vigilants,
perquè una de les causes de
l'abundància de jull és la mandra
dels homes. Sant Josepmaria ens ho
diu en una de les seves homilies:
“quina trista peresa, aquesta son!”
(*És Crist que passa*, 123).

Alphonse Vidal // Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-xvii-de-
durant-lany-descobrir-el-jull-al-mon-i-
al-nostre-cor/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-xvii-de-durant-lany-descobrir-el-jull-al-mon-i-al-nostre-cor/) (16/08/2025)